

۱۱۰۴

نن و دیگر تکه پاره‌های عشق

اولین دو لا سُئلی پر

ترجمه سی‌ما یار نیستانی

—نمایشنامه ترجمه—

چاپ اول — ۱۳۹۹

سرشناسه:	لا شنیله، اولین د. ۱۹۷۵-م. ۱۹۷۵- La Chenelière, Evelyn de, 1975-
عنوان و نام پدیدآور:	تن و دیگر تکه پاره‌های عشق / اولین دو لاشنلییر؛ ترجمه‌ی مازیار نیستانی؛ مجموعه ایثار ابومحبوب؛ ویراستار محمود رافع.
دبیر:	تهران: مانیا هنر، ۱۳۹۹.
مشخصات نشر:	۱۳۷ ص.
مشخصات ظاهری:	نمایشنامه ترجمه.
فروست:	۹۷۸-۶۰۰-۸۹۷۵۹۷-۷
شابک:	فیبا
وضعیت فهرست نویسی:	عنوان اصلی: [2014]. Chair et autres fragments de l'amour.
ادداشت:	کتاب حاضر از متن انگلیسی اثر با عنوان
یادداشت:	"Flesh and other fragments of love" به فارسی برگردانده شده است.
موضوع:	نمایشنامه فرانسه کانادایی -- قرن ۲۰م.
موضوع:	French-Canadian drama -- 20th century
سازمان اسناد و کتابخانه ملی:	نیستانی، مازیار، ۱۳۶۰ - مترجم
سازمان اسناد و کتابخانه ملی:	ابومحبوب، ایثار، ۱۳۵۹ -
سازمان اسناد و کتابخانه ملی:	PQ3۹۱۹/۳
سازمان اسناد و کتابخانه ملی:	۸۲۱/۵۲
سازمان اسناد و کتابخانه ملی:	۶۱۱۹۸۲۹

تن و دیگر تکه پاره‌های عشق

نویسنده: اولین د. شنیلییر

مترجم: مازیار نیستانی

دبیر مجموعه: ایثار ابومحبوب

ویراستار: محمود رافع

طراح جلد: فاطمه پاشا

صفحه‌آرا: مهرناز نیستانی

ناشر: مانیا هنر

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۸۹۷۵-۹۷-۷

چاپ: قشقای

نوبت چاپ: اول - ۱۳۹۹

تیراژ: ۵۰۰ نسخه

قیمت: ۲۹۰۰۰ تومان

نشانی دفتر انتشارات:

تهران، خیابان سهروردی جنوبی، نبش حسام‌زاده حجازی، پلاک ۱۵

همراه: ۰۹۳۵۷۲۱۴۴۱۴

طبقه سوم، واحد ۱۵

۰۹۳۵۰۵۳۵۴۸۰

Email: Honarmania@gmail.com

Telegram: t.me/maniahonar

Instagram: instagram.com/maniahonarpub

حق چاپ برای ناشر محفوظ است.

فهرست

۹	مقدمه‌ی مترجم.....
۱۳	پیش‌درآمد.....
۱۹	تألیفات اجرا.....
۲۱	تکه‌پرده‌ها.....
۲۳	اشخاص.....
۲۵	۱. چشم‌انداز.....
۳۱	۲. جسد.....
۵۱	۳. خون و اشک.....
۶۱	۴. شکم.....
۸۳	۵. مُشت.....
۱۰۳	۶. سینه.....
۱۱۷	۷. زبان.....
۱۲۱	۸. تن.....
۱۲۳	۹. مغز.....
۱۲۷	۱۰. قلب.....

مقدمه‌ی مترجم

اولین دو لایه شُئلی، نمایشنامه‌نویس و بازیگر، متولد ۱۹۷۵، اهل یک کانتادا است. شُئلی‌یر، دانش‌آموخته‌ی ادبیات مدرن دانشگاه برلین و فارغ‌التحصیل رشته‌ی تئاتر از مدرسه‌ی میسل گرا بواست.

از شُئلی‌یر تاکنون بیست و دو نمایشنامه منتشر شده است که معروف‌ترین آن‌ها عبارت‌اند از: توت‌فرنگی‌ها در ماه ژانویه (۱۹۹۹)، بشیر لازار (۲۰۰۲)، بای فرشتگان (۲۰۰۹)، تن و دیگر تکه‌پاره‌های عشق (۲۰۱۱).

نمایشنامه‌ی تن و دیگر تکه‌پاره‌های عشق، آن‌نان که نویسنده‌اش اذعان می‌کند، اقتباسی است از رمان کلمه‌هایی برای گفتنش اثر ماری کاردینال نویسنده‌ی فرانسوی؛ اقتباسی که شُئلی‌یر را برای دست‌یافتن به رویکردی مناسب، با چالش‌های نوشتاری و سبکی بسیاری روبه‌رو کرده است.

تن و دیگر تکه‌پاره‌های عشق، ماجرای زوجی است

که زندگی مشترک‌شان بعد از سال‌ها به بحران رسیده است. آن‌ها سعی می‌کنند تا با گذراندن تعطیلات‌شان در ایرلند فرصتی التیام‌بخش برای زخم‌های زندگی‌شان مهیا کنند، اما در همین حین سروکله‌ی جسد زن جوانی در زندگی‌شان پیدا می‌شود.

شُئلی بر معانی و مفاهیم متنوع و گسترده‌ای را یکجا در این اثر گردآورده است: هنر، عشق، نفرت، بیماری، مرگ، خانواده، مادرانگی و زنانگی؛ مفاهیمی که از خلال یکدیگر عبور می‌کنند و هر یک، دیگری را فرا می‌خوانند و به دنیا می‌آورند؛ عرصه‌ای از زایش مداوم معنا که پیش روی ما گسترده شده است. این جنبه از کار شُئلی بر به همراه رویکرد نوشتاری برآمده‌ی او، به نمایشنامه‌ی تن و دیگر تکه پاره‌های عشق وجهی منحصر به فرد می‌بخشد.

یکی دیگر از ویژگی‌های اثر ذکور، زبان نمایشنامه است. شُئلی بر با پیوند زدن سبب و تلف زبان و ادغام آن‌ها در کلیتی شاعرانه اثری متمایز به آرمیده، اما شاید بد نباشد که از خود پرسیم متن شاعرانه چگونه اثری است؟ امروزه، در روزنامه‌ها، تلویزیون و جلسات و حلقه‌های ادبی و هنری می‌شنویم که اثری را «شاعرانه» می‌نامند. سبب‌های شاعرانه، عکس شاعرانه، نقاشی شاعرانه... اما به سببی مراد ما از به کار گرفتن این صفت چیست؟ و چگونه است که می‌تواند در عرصه‌های مختلف هنر خود را به رخ بکشد؟ شرح و بسط این مسئله مجال فراخی می‌طلبد که در حوصله‌ی این مقدمه‌ی خرد و اندک نیست. با این حال بر ما معلوم است که پرسش از اثری شاعرانه، پرسش از

بوطیقا است؛ اشاره به ویژگی‌هایی دارد که اثری را از باقی آثار متمایز می‌کند. به همین منظور و برای دست یافتن به تعریفی مشخص، پربی‌راه نیست که در بادی امر به زبان‌شناسی و شعرشناسی توسل جویم و بوطیقای شاعرانه را از ذات شعر که زبان‌شناسی آن را تبیین کرده است، استخراج کنیم؛ خصوصیات و رفتارهایی که از شعر به دیگر رانرها سرایت می‌کند و آن‌ها را به کلی دگرگون می‌سازد؛ تکیه بر جنبه‌ی مشابهت و همانندی است که وجه غالب و مصرع‌آزنده‌ی زبان شاعرانه است به گونه‌ای که این ویژگی در تمامی عناصر متن منتشر می‌شود. شخصیت‌ها در عین تمایزشان بر اساس وجهی مشترک درهم ادغام و یکی می‌شوند. نورین به من، دیگری است. خاطره‌ها و یادآوری‌ها بر اساس همان اصل مشابهت و همانندی جان می‌گیرند. انطباق حالت‌ها بر یکدیگر و تلاقی و هم‌زمانی‌شان؛ سیالیت ذهن و زمان دایره‌وار و چرخه‌ای؛ برجسته کردن اندام زبان و یکه‌سازن فاعلی که از طریق زبان ساخته می‌شود؛ به کارگیری زبان را اختاری و ایجاد عرصه‌ای از معانی مختلف و شبکه‌ی پیچیده‌ای از نشانه‌ها. این همه و خیلی دیگر از ویژگی‌ها می‌توانند در زبان‌های مختلف بسط پیدا کنند و ما را با کلیتی شاعرانه روبه‌رو سازند. با این وجود همچنان باید مراقب به کار بردن صفت شاعرانه برای آثار مختلف باشیم.

تن و دیگر تکه‌پاره‌های عشق، از رویکرد زنانه‌نویسی نیز بی‌بهره نیست: خواسته‌ها، امیال، آرزوها و روایت‌های دوزن که به نمایش گذاشته می‌شوند. یکی سیمون که

از جهان زندگان به سوی مرگ می شتابد؛ و دیگری ماری جوانی که از دنیای مردگان به سمت زندگی باز می گردد و این هر دو در یک نقطه با هم تلاقی می کنند. این اثر سعی می کند تا هم تصویری از آن ها باشد و هم خود آن ها، کالبدشان، تنی شقه شقه و پاره پاره، روحی سیال و روان با زبانی که خود شکلی از امیال و ترس ها و لذت های زنانه است. این بار ما با متنی روبه رو هستیم که خود تن است، تنی زنانه.

سخن سر این که از تمام دوستان و همکارانی که مرا در ترجمه های این متن یاری رساندند سپاس گزارم؛ دوستانی که با صبر و حکمت این نمایشنامه ی تن و دیگر تکه پاره های عشق را خواندند و نکات آموزنده ای را به این حقیر یادآور شدند. از این عزیزان بسیار سپاس گزارم و بیش از این هر چه بگویم اطاله ی کلام است.

مازیار نیستانی

اسفند ۱۳۹۸